

Je pátek 14. dubna, poslucháte studio N, tady je vítek svoboda.
Dnes s Michalem Vašečkou o Robertu Ficovi a o sudu Slovenska.
Skoro 18% pro Roberta Fica a jeho směr.
Toli k expremierovy předpovídají aktuální průzkumi před pozimnými předčasnými volbami.
Slovensko tak s Ficem v čele průzkumu čelí realné šanci,
že jí povede muž, který z politiky odešel za velmi bouřlivých okolností
po vraždi novináře Jana Kuciaka a jeho partnerky Martiny Kušnírové.
Je s Feme Fica, je s Feme Fica, je s Feme Fica, je s Feme Fica.
Co to říká o slovenské společnosti a čekají posunna na východ?
O tom budu mluvit se slovenským sociologem Michalem Vašečkou.
Vytejte dobrý den.
Dobrý den pravím, děkujem za pozvaně.
Je s Feme Fica, je s Feme Fica, je s Feme Fica, je s Feme Fica.
Ficub Smer predběhl už ve třech tuším předvolebných průzkumech
hlas Petra Pellegriniho i na prvním místě.
V březnu Smeru naměřila agentura Fokus 17,6-10%.
Co je to za správu?
V prvném rádě nije to překvapujúca správa, je to správa,
která hovori veľa o slovensku, ale začnem tím,
že nije to až také překvapujúce, jako by sa mohlo zdať.
Něktorí, který se s dátami hráme už celé roky,
tak už koncom Januára to, které roku jsme videli,
že Smer začí na stúpat a že je len otázkou času,
kedy může predběhnuť hlas.
A to sa stalo velmi rýchlo.
Já se dokonca si spomínám,
že kde jsem to hovoril v čase, kedy Smer bylo ešte výrazně podlasom
koncom Januára, tak některý si tukali na čelo,
ale to v dátach bylo zrajme.
Hlas totiž to už v tom čase má velmi pekné výsledky,
ale dosiachl svoj strop.
20% byl strop hlasu,
velmi nemohou už něj nachádat dělší voličov,
že Smer má velké jadro voličské,
které je teda večší, jako v případě jiných strán,
tyhle přesvečených o tom, že budu volit Smer a iba Smer,
je obrovské množstvo.
Ale hlavně perspektívá,
že to může rást až k 25.
Alebo dokonca aji viac,
byla zrajma už dávno.
Při dobré taktike
a možno i v něčem istom šťastí,
Smer sa může velmi lehko přehupnout cest 20%.

A musím povedať,
že a ktorá zgovoríte, že je to 18%,
tak prí všetkých chybách,
ktoré robí to,
co se tak šeobecne nazýva slovenské demokrėti,
tých 20% Smer může úplně kludně dosiahnut do jedného mesiac.
Jsem na slova.
Pokud by tedy na podzim opravdu získal třeba 6-20%,
nebo prostě zůstal na tom prvním místě.
Podaří se ficovi
se stavit vládu, s kým by mohl sloužit koalice.
Toto je najzásadnější a otázka, kterou řešíme.
A nije sa v tom ľahké vyznať.
Peter Pellegrini jasne deklaruje a velmi dlho,
že s Robertom Fickom do koalice je i z nechce.
A treba povedať,
že dá samu veriť,
že nije je mdzi nimi to, co sa volá chemia,
nije jsou mdzi nimi dobré vzťahy,
pobratislave koluju, informácie,
ktoré já nechcem vynášat,
že tě vzťahy jsou to moc tak zlé,
že tam přišlo v minulostí k potíčkce,
mdzi nimi.
Peter Pellegrini je vlastně ten junior,
býval junior v strane Smer,
ktorý robil v parlamentě různu černou práci.
Tak si ho koniec koncová je Robert Fico,
jako ten alfa samec strane Smer,
a nespochydnětělný líder pameta,
jako svedčí o nějaké dynamike i vzťahou.
Ale jedna věději,
že Peter Pellegrini by to nechcel,
a druhá věději, že čomu bude umožnené.
My to tíšto dnes vôbec nietušíme,
kto vlastně za hlasom stojí,
ktorý ze slovenských oligarchov
v tom má, ako sa hovorí už svoje akcie,
aké jsou ciele týchto lidí,
no a těž nevíme,
čo všetko Smer na Peter Pellegrini ho má
výtahnut, čiže dokonca
i v situácii, kedy Peter Pellegrini
urobí velmi slušný volebný výsledok,

a nebude chci jedit s Robertom Ficom
odázka, ktorá zostava v ovduchu,
bude mu to umožnené,
no a my na to vlastně nemáme odpoved,
tě tu odpoved prinesu až volby.
Já jsem povedal, že s Robertom Ficom
ludzky asi by to nefungovalo,
keby jsme seděli v jedné vládě,
to je všetko ostatné, bude na rozhodnutí predsednictva,
kolegová, ale hlavně občanov této krajiny.
Ty presně uvidíte, že tymi počtami presně naznačí,
ako vlády si želají.
Mnohy dnes na Slovensku
špekuluju o tom,
že v skutočnosti kovalicí a hlasu
pro progresívneho Slovenská
a povedzme liberalnej sas
by nebola pre Slovensku
nijak zničujúca,
dokonca by vlastně
z pohladu mnohých bola příjemná
v tom, že by z vlády
vypadli klerikáli,
nehovorím konzervativci,
hovorím klerikáli,
to je nad dneštom Slovensku
velmi důležité odlišovať.
Takže vlastně mnohy hovorí,
že to by bola koalícja,
která by pre Slovensku mohla
príněž vela dobrého,
ba dokonca naznačuju
spou s Petrom Pelegrinem,
že by to bola koalícja,
která by prekonala rozdělenie
slovenské politiky,
protože koněčně by to nebolo o tom dělení
s národnému porozumeniu.
Já osobně som
značně skeptický k týmto uvahám,
myslím si, že k tomu
skvorně přijde
a v tom vlastně je teda
ukryty problém.

Bude bude vládnout fico, Pelegriny
a teoreticky si možu vybrať,
že či s Borisom Kolárom
a jeho sme rodinou, alebo dokonca
republikou,
čo je stále fašistická strana,
jemně pretretá,
oproti teda tomu
původnemu lesanes Mariana Kotlebu.
Albo bude vládnout
nějaká velká koalicja
slovenský demokratou
s pojení
s hlasom,
ale taká vláda v skutočnosti
nemá velkú
velkú šansu na prežitě,
protože bude tak široká,
že přijde k zvadám
zrejme ještě rychlejší, ako jsme boli svetkom
toho teraz.
Dokončím, práve preto je ta obava
z velmi silného
smeru, protože pokiaľ by smer
dosiahol výsledo, ktorý malěště
před dvoma mesiacmi, to znamená okolo 15%
ještě stále by to bylo
menežovatelné
s pohladu slovenský demokratou.
Při smere okolo 20%
se to stává značně problematické
a při smere, který výrazně
preskakuje peledrinýho hlas.
Vy jste to vlastně už řekl, no to
aktuálně vypadá, že se do
slovenské národní rady může dostat až
třeba 9 úskupení.
Říkám si, co to způsobí.
Jestli to nespůsobí jen další zmatené
nějaké nestabilní vládnutí, po kterém
například Fico a jemu podobní dostanou
slovenskou na zlatém podnose, protože
vlastně to, co se aktuálně děje
je dost značné mír výsledkem

toho posledního vládnutí.
Hovorit je úplně správně, a už
to slovenskou vlastně dostali na zlatom
podnose, to, čo je nebezpečné
napozadí týchto rozprávání, čo bude
zahákych okolností. To je taká, by som
povedal, veľmi amatérska politologia,
ale podme chlopše.
Napozadí týchto rozpráv o politických
stranách se děje něčo velmi nebezpečné.
A to jako sociolog sledujem už
celé roky a výaceri býjeme
na poplach.
Slovenská populácie vo všeobecnosti
práve preten chaos,
ktory příjme Slamatovičová vláda
a neskúr treba povedat je
hegerová vláda.
Postpandemický,
šok a panika, vojna na Ukraine,
energetická kriza,
finančná kriza, inflácia,
to všetko vědlo a
vyprchaní tých nádejí,
že slovenskou by mohlo byť
štandardnou, normálou, slušnou krajinou,
to vědlo k tomu, že po prve
slovenské občane
a vo všeobecnosti začínajú
strácať věru v to,
že demokracie je vlastně
správné
usporiadanie spoločnosti.
Stále to nije je drviva večina,
ale už s vyskou
vidíme, že ten počet
ľudí prudko přibuda.
Po druhé, sluvenská populácia
tradičně je nepomerně autoritárskéšia
jako česká.
A ta míra autoritárstva, to znamená
na to pýtane, jestli silného vodcu, ktory bude
rozhodovat bez parlamentu,
bez ohladu na občanskou společnost a

objedná oka těž rastě.
Rastě je těž proti západnost.
A teraz pozor nemí licito
s vymědzovaním sabočí europskej unii,
ktorá aj v České republice je vysoka.
Ale já teraz hovorím o proti západnosti.
Češi, ktory jsou proti Bruselu,
a při proti EU, vůbec neznámená,
že jsou proti západný svojím hodnotovými rámcami.
Ale tu v případě sluvenská rastě
je to proti západné ťaženě.
Na takto by se mohl pokračovat
pro ruské pozície, ktore jsou velmi silné,
dokonca pro Putinovské, ktore jsou silné.
Silný anti-amerikanismus
a tak dalé, tak dalé.
To znamená, ta populácia
v podstatě nevějščo ze sebou
nikdy s velkou empatiou
hovorím, že vlastně sa něktorím
s tých lidí nedivím, potom všetkom
čím si přešli, ale problém je,
že dnes objednávka
na to, čo voláme ještě
stále Liberálno-demokratický režime
na Slovensku Prutko Klesa.
A může to, co vy právě popisujete,
a já bych to účitě rád později rozebral,
nahrát právě například
republice, což je prostě krajně
pravicová velmi pro ruská strana,
která roste mezi měsíčně
si polepšilo o procento a kousek.
Je tam stejně, jak říkáte u
Roberta Fica, potenciál,
aby vyrostlad do čísel,
která by znamenala možnou
třeba koalici s Ficem
a opravdu jako odklon
o toho západního demokratického smýšlení?
To je velmi dobrá otázka.
Republika rastě.
Mezi prvo a druho voličmi, to znamená
mezi lidmi, který dnes mají

mezi 18-25 rokov,
je republika pomerně popularna.
Tav sa vlastně ukazuje
velmi zvlášná vec,
naprvi pohlad zvlášná,
že mladí slováci,
bůj volia progresívne slovenskou
stranu, která je
velmi západou Evropska,
ktorá ríješi problémy
typické dnes pre
západnu Evropu, klimaticku zmenu,
práva čtvrtá generácia
ludzkých práv a tak dělej.
Náša spoločnosť
prešlapuje v mnohých oblastiach na městě
a někedy sa zdá, že zabudáme
na našu základnou vlastnosť.
A to by mala byť ľudskosť.
Budovat spoločnosť, ktorá rešpektuje
a aktívne pomáha pri problému
menšín, a tou čo je
ľudia zo zdravotným znevýhodnením.
Na na druhej strane, mladí ľudi a to
to sa bavíme samozrejme o tých
meskejších, o tých zďelanejších.
Na na druhej strane, rurálnejší
a meně zďelany,
to znamená skor, povezme ta učneuská
mládež na slovensku
utěká smero v republike.
Čiže, buď progresívne slovenskou strana
21. oztoročia, alebo fašistí,
jako kde by nic medzity neizistovalo.
Dnes prvou a druhovoličou
smer alebo slovenski konzervativci
velmi nelákajů.
No a to v tomto zmysle, presně jako
sa pýtate, republika může
urobiť velmi slušný výsledek
a práve, ale těž otázne,
že či v dojistej měry nebude
schopny vytunelovať Robert Fico.
Protože iba chcem pripomenuť to,

co mnohým z nás ešte stále,
jako kde by nedochádza,
že Ficovi voliči
začali byť v niektorých otázkach
radikálnejší a dokonca extremistickjší,
jako voliči republiky
a koddleboje losaneso.
A je to vidieť s kvalitatívnym výskumom,
keď sa s nimi vlastne robí
a hlbkové semi-štrukturované rozhovory.
No tak to začína
z nich liest a mne to pripomí na situáciu,
kterou si prešlo madersko
před niekoľkými rokmi,
kedy Fides sa posuval tak ostro do prava,
že vlastne preskočil Jobyk
původné těž taku
fascisticku stranu a Jobyk
se naopak štrandardizoval a začal
sa tlačit viac do stredu.
Nevíme, či to tak s republikou bude.
Tam by som byl skoro skepticky,
ale to iba ukazuje, jako daleko dnes
Robert Fico a jeho smer došel.
Kdy to někto je v České republiky
nemožno nevšimli, neuvedomili
alebo nemaly potrebu to sledovat
tak já musím povedať,
že dnes, kdy porovnávam smere doberta Fica
tak to už je politika,
která je nekompatibilná
aj ze bratmi italianska
v Itálii.
To je nekompatibilný
z AFD v Německu.
Z tým najradikálnějším krídlom AFD
alebo ze stranou Lepen
i v Konbassionál.
To je takový věc už podobá
politike např. NPD
v Německu, co je v podstatě
neo nazistická strana
tým svojím zameraním.
Lébo mi nemáme dovolit už teraz

nějakou speciální vyberat slova.
Spojené štátí a západca
rozhodli zničit Rusko jako bojsko
si vybrali u krajinu.
A každý, kdo jich tom pomáha
jedné z preních svétí
zasluží úctu a respekt.
A v tomto zmysle teda
je to děsivé, protože
v fícou smer zašil tak daleko
že im sa ajkebych celi
už bude velmi těžko
vracať smer
zpeď do nějaké
štandardné podoby
v ktorej přece, ale nežte pred pár ropy
a bychom povedal
akokolve k politiku oligarchizovanou
a vlastně spôsobila
ten únos slovenska
někam, ale
práve je otázka
že či vlastně
dnes už aj ta debata
že či republiká lebo smer
nije i relevantná
lebo znovu. Já si myslím,
že smer sa bude republiku
skor snažit vynechať, protože
dohoda s Pellegrinem
s nárom je pre nich výhodnějšia
ale
vlastně je to jedno, protože politika republiky
a smeru je v mnohí ohladoch
na tolko totožná
že vysůvat
z toho takzvané fašisticku republiku
jedne z vlastně zbytočné už
protože oni se k sebe priblížili
a tady ten zradikalizovaný smer
nabírá na tom volickém potenciálu
já jsem sedíval na ta data
a s těch průzkům
zároveň pline, že nejoblíbenější

političkou vzemi je
Zuzana Čaputová, pani prezidentka
takže pani prezidentka
a Robert Fico
tři stojí dlouhodobě na opačných stranách barikády
jsou vlastně na tom pomyslném topu
Fico na ní utočí na všechno
na světě špatně
a tady těchhle dva vlastně výrazní oponenti
jsou ti nejoblíbenější
jak do tyhle dvě skutečnosti
dohromady, na mě to působí
jako vlastně nesourodý mišmaš
káno, této dve
silné postavy slovenské politiky
reprezentují úplně jiné slovenska
jedno slovenskou, ktorej je
v výstom smere
zakonspirované
v něčom aj zakompleksované
vyhladáva
vlastně
v svojich životných strategiách
to, čo bylo typické pre slovenskou v historii
hlavně přežít, nebyť súčasťou
velkých dějin, stěhnutca
no a druhé, to je prostě
stále to seba vedome slovenskou
slovenskou, ktorej je pro západné
je chce byť súčasťou
dokonca toho, čo sa volá
jadro-europskej unie
na to jsou dva svety, ktorej na seba narážají
to je to je zrážka
do slova kultúr civilizácii
ty lidi vlastně nezdělají okrem jazyka
spolu prakticky nic
slovenskou v tomto je nepomerně
menej v fúdržnou krajinou
ako to, čo poznají Češi
mou možu si
vzájomně vyčítat niektoré
něktorej postoje
ale opet ta sociálna

kohezia České republiky je nepoměrně
vyšší jako slovenska, no ale
zároveň platí, že
Zuzana Čaputová je
populární dokonce a i
mezi částí voličů
Petra Pelegriniho
daleko méně u Roberta Fica
a velmi slabě u republiky
ale přece jen je
nějaké posuny tam sú
no a ukazuje sa, že politika
Zuzana Čaputovej může
být přitažlivá pro některých právě
tohle neútočnost, neagresivitou
ona naděle například všekému
vlastně
sa mnohým javí
jako také zjavenie
na slovenské politické scéne
protože neprináš
ten maskulinny
taky mačistický
prejav do politiky, který
slovenská politika je úplně pla
a to je v něčem velmi
slovenské politika
silných alfa samcou
a lidi jsou z toho vlastně
v něčem hrozně unaveny
takže ona to z jedné strany
výbažuje
a dokonce aj lidi, a který politicky
ní je su na její straně
vlastně ten jej postoj ocenuju
na jedné straně velký klyd
Zuzana Čaputovej na druhé
silná agrese z každé tiskovky
z Roberta Fica velmi silná agresivita
tak si teraz představte damia
to moje v tři šestřejku
če byste to robili teraz
vidíte že vás tohle z dnes zaujímá
a já mám to úplně úprt dalé

pořádku
podme si položit
vlastně jednoduchou otázku
která je ale zazdravně strašně složitá
asi předpokládám
pokud Roberta Fica vyhráje volby
a stane se premiérem
co to bude znamenat pro slovensku
stále mnohy véria, že se to nestaní
že dokonca ešte keď Roberta Fica
že ponukne
premiérovane Petrovi Pelegrinimu
a tak to sa ho bude snažit získať na svoju stranu
ale to už jsou nuances
ak by to bylo Roberta Fica
ktorý by se stal určujícím
pre slovensku politiku znovu
tak slovenskou podle všetkého
povojde maderskou cestou
tento krát argumenty typu
veľ už niekoľko krát primocny bol
a neurobil to
tento krát už neplatí
neplatíte je z roku 2012
výhral vol by tak, že vytvoril
jednofarebnú vládu
dnes poprvé Roberta Fica
sa politicky veľmi silne posunul
a prestal byť akceptovateľný
pre mnohých v celej Európe
po druhé
jeho posun je
to nije iba technik moci
ktorý to predstera
ten posun je autenticky
v nogom
oni začali veriť jednoducho tomu
co hovorí a po istom čase
takto trošku o
revanše
tam ten revanšizmus tam je
vlastně vrátit tým
ktory kriminalizovali
lidi zo smeru

ako to oni čítajú
zámerne hovorím to jazykom
ktory používa smer
vrátiť jim to a nasped'
kriminalizovat ich, čiže ten revanš
bude silný
a po štvrté
Roberta Fica zrejme by nechcel
umožný občianské spoločnosti
nezávislý médiám
a jednej malé časti
biznisu
aby mohla spôsobiť
oped' politicku zmenu
a to v tomto zmysle je
ta situácia nepomerne
nebezpečnejšia
ako kedykoľvek v minulosti
já dokonce by som tvrdil, že je nebezpečnejšia
ako v roku 1994-1998
kedy Vladimír Mečner
to tíško nemal žiadnu podporu
bylo vlastně úplně osamotěny
někdo by povedal, že
predbeholdovu
já si myslím, že to bylo
o tom, že slovenskou vtedy uvíjázlo
v takom pokračování
normalizačného režimu
ale rozhodně
bylo osamotěny a proto to aj prehral
v 1998-om
Dnes Roberta Fica už má
růsozných nasledovatelou
a aj on má kogo nasledovatel
Zůstaneme tedy v té situaci, že se
mnoci hypotetické, samozřejmě
je tedy možné
nebudá se předpokládat, že
zamezí tom dalšímu vyšetřování
případů z jeho éry
ochroziloby jeho výtěství
to očištění toho slovenského systému
No, Já teraz úsměvo

odpovedám, samozrejme, že sa bude
snažiť zväzať ruky polície
naka a
dělších a v něčom aj
súdництва a postupne, aj kdy to nebude
už také jednoduché, opět sa bude
získať silné pozície
na ústavnom súde a na najvyššom
súde, já iba připomením, že
to jsou to tišto pozíce, to je to,
co sa na slovensku naozaj posledných do
rokokch podarilo.
Za posledné tedy roky ústavný súd
začal fungovat nepoměrně
kompetentnějšíe
a aby som povedal, aj kvalifikovanějšíe
jako predtým a nije je zviazaný
nějakými politickými dovodami.
Najvyšší súd, který pred pár rok
mi fungoval
naozaj hanebně, do slova hanebně
na ešte v časoch
ľudí jako bol, například
Harabín, dnes
je na jeho čele súpoměrně
osvětěný ľudia.
To všetko samozrejme se nedá urobiť
se z noc, ale Robert víc o sa bude
snažit. Čiže pochopitelní k tomu
to přijde, ale já s všetkým
cynizmem koaštatujem, že v podstatě
samu to podarilo už teraz do
značnej měry, generální
prokurator Žilinka, z jeho
tendárným paragrafom 363
zastavil v podstatě všechny
klíčové
vyšetřovania, ktore sa týkali
doho jadra smeru, a týkali
sami mohlo do majľudí ze smerodina a dalších
to je v jas ako 20
velmi problematicky použitých
paragrafou 363
ktore vlastně

sposobil to, že
to, čo už bolora
zvyšetrené, sa zastav je
zastavené a už nikdy to obnovené
nebude.
A toto je ten moment, kedy
všetci český občani jak by
mali vlastně ocenit,
že v České republice padlo
rozhodnutě prejistí na
státní zastupitelství, že
generálna prokuratura sovietského typu
sa zménila a že
z hlavní státní zastupitel v České
republice nemá tě právom oci, ktore
generálny prokurator, protože
v skutočnosti generálny prokurator
v tejto podobé, sa stáva
s sultánom, ktory rozhoduje
vlastně o všetkom, čiže
či máte rozvíazané ruky policie
a kvalifikované súdnicтво
vlastně přestává by dooležitě,
protože to, čo slovenskou teraz potrebuje
je
zménit generálnu prokuratúru
a teda i generálnoho prokuratora
mimochodom, a jak sa to nepodari
tak paradoxně Robert Fico
ani nemusí robiť nejaké
dramatické kroky,
ktoré by boli provokujúce pře, brusel, alebo ktoré by
spochybněvali demokraticky charakter slovenska
protože v podstatě to bude
mak v ruka v naprosto pevne
Robert Fico byl premiérem v časech,
ve kterých se do slovenských struktur dostala velmi hlubou mafie, to už ted' víme.
Můžete klidně krátce popsat jeho roli v té, jeho éře a v tom všem, co bylo odhaleno?
No to je vlastně pozor hodná otázka.
Mínaniu, nemáme vlastně jednoznačnou odpoved.
Mnohy, které byly nahratý a tě nahrávky služia jako důokazy proti ním,
tituluju Roberta Fica jako starého, alebo šefa a tituluju o tak všetci.
V Taliančině sa to volá kápody tuti, ale je fakt tom, že zároveň,
presně jako v nějakom zlom talianském filmě, kápody tuti nikde nie je podpísaný

a nikde nie je spomínaný v súvislosti s niečím, čo by bolo možné niejakým spôsobom kriminalizovať. Ten systém byl rozbernutý tak, aby ty, ktoré byly na vrchole piramídy, vlastně nebyli nikdy citovany, nikde nefigurovali,

mali množstvo pešiakou, ktoré vykonávali tu prácu, rozdělovali peníze.

Dnes v sietach policie uvězali lidi, ktory bezprostředně přinesli peníze, kterými korunpovali štátných úradníkov, lidí na finančné správě a tak dalé, ale tam samozřejmě lidi s vrchole piramídy nefigurují.

Usa usměváme, protože je tých nepřijamých důkazov jsou desijatky, ale příjame důkazy vlastně chýbaju.

Každopádně v roce 2018 po vraždě novináře Jana Kuciaka jeho partnerky Martiny Kušnírové, slovenská společnost zbourila poslušnem tlaku plných náměstích, věco odstoupil.

Niesteme písat! Niesteme písat! Niesteme písat! Niesteme písat!

O té době se na povrch dostávají správy o tom, jak moc byl sam do toho mafiánskému systému zamotany,

i když jak říkáte neprůkazne, nebo nepřimo průkazne.

Čekal jste vy sám, že se ještě někdy vrátí jako možný vítěz voleb, a mluvím o tom roce 2018, když odstoupil, když to vypadalo, že jeho era končí. Čekal jste to?

Velmi úprímně povím, nečakal jsem to a nečakal to nikto. Na slovensku a to z jednoduchého důvodu, tak jako v minulosti mečiar různé nacionalistické lídry, jako bolján Slotu, jednoducho dlhé roky se držali na výslení, nic im nevedelo zlomit vezi, my jsme byli hluboko přesvoječani po mnohých kauzách,

že teraz přijde pokles z preferenci, například v ovstěchou mečiarovit, nepricházal.

Bolo to frustrujúce, protože nekritičnost, chybavci odstup, voličov, mečiara, fica, slotu a tak dalé, byl naozaj nekonečný.

Ale tento krát bolo zrejme, že tak, ako to bolo vlastně s Vladimiro Mečiarom, a i jeho stupenci se ho viditele neprestromy rok my nabažili, už nemal tu podporu, vytrácala se a i jeho charisma, to zrazu už to nebol ten charizmaticky Robert Fico, ktorý sršal energijou, alebo někedy aj to agresivitou.

To nebol ten technik moci, kterého jsme poznali.

Jednoducho ta hvězda zhasínala, a bylo to naprosto zrejme.

Ono to suvisela je z jeho osobným životom, suviselo to dokonca i nechcem být nepřijemný tu, ale aj z tím, že řešil některé osobné problémy, možno aj alkoholom, je jednoducho ta hvězda zhasínala.

No ale Bohužel Matovič a pandémia a reakcie slovenské vlády na pandémiu

dali Robertowi Ficovi novu šansu, nový větor,

a zrazu z ostrany, která vedela klesnuť až na 8% v vyskumu vrémě měnky,

se odlepil od dna, mimochodom to, že Robert Ficovi skončil,

přece bylo zrejme aj tým, který odchádzali od neho a vytvorili novu hlas.

Robertowi Ficovi prakticky nikto relevantný v smer nezostal.

On nový smer začal zliepať z lidí, o kterých jsme do vtedy nikdy nepočuli.

To byly mladý lidi, alebo relativně mladý lidi, o kterých slovenská verenost netušila.

A Robert Ficovi zrazu začal stoupat a napříkl tomu, že stoupal ještě pred rokom,

to nikto nebral vážně. Všetci věděli, že Robert Ficovi může dosiahnuť

výsledok, kterým může paralizovat parlament.

Prostě těch 12%, které budu nepříjemně neumožňovat demokratickým silám vytvořit vládu, ale nebude to až také vážné. Dnes je ta situace úplně jiná.

V momentě, ako Robert Ficovi ma 18 a viac per cent hlasou, tak se vůbec nebavíme dokoncání o tom, že by se mohl on snít k někomu přidávat, ale ide o to, že on může určovat pravidla hry.

A tento krát to tiž to hra práve o to, že při týchto preferenciách

on může volbí vyhrať a bude ten, kto bude poverovaný

Zuzanou Čaputovou jako prezidentkou a presně o tomu ide.

Musí to byť on, kto začne rozdávať karty.

To znamená, krúk ľudně nech hlas má čo i len o jeden percentuálny bod menej,

ale on chce dostať to povereně od Zuzaní Čaputové.

Zuzaní Čaputové!

Zajímámně kam se ta energie, kterou v sobě Slovácie a Sloveně proce 2018 našli a byla obrovská, poděla. Kde je?

No, toto je, toto je presně je otázka, kterou sa pítáme všetcí,

protože pred pětimi rok mi slovenskou sa nadýchlo

a presně jako celé česko-slovenskou v roku 1989 jednoducho ta krajina kričala,

tak toto nechceme, chceme žít slušně, chceme žít v normálnej krajine.

Tam velmi často vlastně ten koncept normality figuroval jako velmi silný,

nielen slušnost, nielen korektnost.

No a treba povedať, že je to do značnej měry před, nahradila to frustrácia.

Na jednej strane hneu, agresivita, ale ogromna frustrácia.

A tu a tá je cítit dokonca aj dām, kde by to člověk vlastně nečakal,

to znamená, mladými ľudmi.

V generaci tak jako já 50 níkou, my jsme si už na slovensku preskákali všeličo,

je to nepříjemné, a i v mojej generáci, ta frustrácia je silna mimochodom,

keďže toto vlastně budu počúvať zrejme český poslucháči,

lidi po 50, ke v mojom okolí, rozmyšľajú, že ze slovenská odýdu.

To už jsou odchody, které jsou velmi náročné,

to už jsou odchody, které vlastně vám nevyhnutně zníží a vás už v životnou úroveň.

A napřík tomu o tom velmi seriozně uvažuju, protože nechcou žít v také krajine jednoducho.

Už toho mají po tých rokoch dost, majú dost boja o to, aby fungovali elementárne pravidláry,

a majú pocit, že vlastně sa nemôžu sustredit na to, čo robí a že nemôžu byť profesionály.

U mladé generácie ta frustracie je silna.

Aj tam se hovorí o veľk masívnou odchodoch slovenská.

Určité v najbližších mesiace ješť přinesu nejaké vzopetě.

Vzopetě je emoci, aj velá pozitivny, ale musím povedať ani z dělaka, to nije rok 2020,

nije to rok 2010, kedy vlastně z tých volěb vyšla výtazně koalícia v neskúr vedená i větou radičovou.

A už vůbec to nemá v sebe ten ethos z roku 1998, kedy slovenská občianská spoločnosť porážala

Vládíra Mečiara

a vlastně zabezpečila, aby slovenskou nebolo tým, čo povedala Madeleine Albright v 97 černou děrou na mape Středné Európy.

Takže bohužial frustracie na slovensku dnes je hlopšia, ako možno to zvonkou výzera.

Já jsem teď byl na filmu Kuciak, vražda novinára, Tamita, vůle slováku a slovenek vymanit cestě

mafíánské šlamastiky,

pravdu citelná a do vlády se vkládala velká naděje, velká naděje pro tu změnu.

Anále, samřejmě nasekala tolikhyb, že se rozpadla.

Co si můžeme odnestě pachutit, co po ní zůstala?

Já to čtu jako příběh o tom, že když nastává velká změna, tak nestačí jenom vyměnit člověka v čele země.

Že ta změna musí být i obsahová, nejenom formální, tak jsem se to přečetl já.

No, přečítali se to je to velmi dobré, ale přeje bychom to nepovedal.

Genius, taky zvláštní genius Igor Matoviča byl v tom, před tromy rokmi, že on vlastně presvečil slovakov, že stačí nekradnuť.

Ano, to znamená, ty hore, to vlastně mimo řadne populistické heslo, ktoré hovori tam hore nějakých 10 000 skorumpovaných lidí

a potom jsou miliony nás obyčajných ľudíš, jak jeho strana sají volá, obyčajných ľudí, ktorý trpíme ich skorumpovanosteů.

Stačí nekradnuť a všetko bude v poriadku.

No a obrovské množstvo ľudí se na to chytilo a teda spetně musím povedat, že oni se na to chytili i preto,

lebo keď vám někdo pověje, že musíme změnit tých hore, vy ne musíte robiť nič, vy jste v poriadku.

A klíč k tomu, že je slovenskou, ako vlastně slovenskou změnit je už nielen o tom, že k toho bude reprezentovat,

protože ty, čo ho reprezentovali teraz tři roky, boli mimo řadně niekompetentnej v nohy oblastiach.

Větě, to nemůže povedat, paušali řudzu takto minister obrany, si myslím, že robil fantásticku prácu a potom v tam ministri, kterým, naozaj, vystavič štvorku, alebo štyri mínu zako v škole ani to by nestačilo, to jsou prostě jako, že čistý 5 káry.

A my, k tomu, my jdu mají tak hovorím na slovensku, že prostě přišli k moci štvorkáry, ale problémy je i v populácii,

protože ta populácia svojimi hodnotovými orientáciami vlastně tých populistou, k moci privoláva.

Tak jako, a toto je něco, čo nechců slováci počuť, mnohy, aj mne osobně to vyčítají, že som negativista, že neorientujeme svojej připomíjenky k politickéj elitě, ale že vlastně kritizujeme populácii,

ale musím povedat, že pokyal lidi budu z hodnotových orientáci, z hodnotových orientáci, z hodnotových orientáci,

z hlediska svojich preferenci životných civilizačných, vnosit v hlavách to, čo nosí, tak na Slovensku sam z dlhodobého hlediska nepodary postaviť skutočně pro západná reformrá politika,

ktorá by slovenskou vymánil s toho, v čom uvíjazlo, v tom bahně, v kterom uvíjazlo.

Čiže ten příběh je bohužel širší, nije je i ba o zlíhaní politických elit.

Ono slovenskou má pětapul milionů obyvatel. Těžko ho zhrnou do nějakého jednoho pytle, do jednoho směru, smeru směru.

Ty generalizace jsou nešťastné, každopádně podle dát slovenská společnost opravdu patří k těm ohroženějším ruskými nezinformacemi.

Slováci vykazují jednu z nejních podporů krajně na opak nejvyšších sympatí Krusku k Putinovi. Proč to tak je?

To je velmi zlužitá otázka a ty odpovedi je velá.

Prvá je ta, že naozaj objektivně růzka federácia investovala do dezinformáci na slovensku velá a viac

jako v jiných krajinách.

Ale na to se ne treba by ho várať, protože keby ty dezinformace nepadali na úrodnou podu, tak rúzko by to nerobilo. Robinu to aj v krajinách jako je Švecko a tam jednoducho vŕbec neuspeli.

Třiže ten problém je samozřejmě hlopšší, poprvé na slovensku ten primordiální esencialistický přístup sami sebe,

taky ten esencialistický nacionalismus je velmi silný a o sa přeměta aj do toho supranacionalismu, ktorý sa vlastně volá panslavismus,

tej věre, že všeci slovaní aby mali byt spolu a to, že někde v tom světě by mali dominovat rusy, to je něčeho,

co v Čechách bylo možno za Karla Havlíčka Borovského, předtím než vŕbec do rúzka išiel a potom teda s deseni sa vrátila, zistil, že je všetko jinak.

Na slovensku to vydržalo až do 21. storočia, nepoceňoval by som to.

Čalší důvod je, že slovensku jako malá krajina vždy chcela přežít a úprímnou snahou mnohy je do nich se nestařat,

velké dějiny musí a přehrmět nad našimi hlavami a tato skupina lidí jednak teda veri v to, že slovensku se do nich nema zapájat,

zároveň podláhlo vlastně tej propagandie z rúzka. Po štvrté je to nějaká míra nereflexivity, předo všetkým ruralného obyvateľstva, které je otázne, na kolko je osvětěné.

To jsou veci, které já nierad hovorím na hlas, protože slovensku jako bývala silně ruralna krajina, bola vystavena osvětěnstvu v 19. storoči, ale to osvětěnstvo prichádzalo předo všetkým do meského prostredia.

A to meské prostredie bylo na slovensku německé, maďarské, židovské, velmi málo slovenské, a navíše ty najosvětěnější elity vždy odchádzali do zahraničí a velmi často do ČECH.

Dnešné slovenské meské prostredie je častokrát vlastně těžiště silně ruralné, a je velmi otázne, na kolko některistých lidí vlastně

tým zkutočným osvětěnstvom vzmysle to, že přestávalo byt infantilný.

Ano, lebo tak, kecavrátímku kantovino, tak na jednoduchšia definícia člověka, který osvětěný je to, že to je člověk, který dospel, přestal byt infantilný, přestal veriť rozprávkam.

A toto je vlastně jedna časnej populácie, je populácia, která uverila rozprávkam, uverila vlastně nějakým příběhom, narrativom, ktorej v obecně patrie do 21. storoče.

A po úplně na posledy, treba povedat, že málo kde v středněj Európe, ako keby toho už nebolo dost, jako jsem to argumentoval,

tak málo kde polovice agně vyjad z politickéj elity, systematicky pracuje na tom, aby ta populácia vlastně bola utvrdena v tých nezmysloch.

To ní je, to ní jsou len fašistí a to nějba Robert Fico, to jde napředž politickým spektrum, dokonce to vidíte i u takých stránakové smerodina,

ako bolo Olano Igor Amatoviča.

Zrazu vidíme, že politická elita vlastně pracuje na tom, aby ty nudia vlastně byli vychíleni někde, jako kde by vykolajený z štandardnej situácii, no a toto všetko, kde se zoberět jako Amblog, tak vlastně nám dáva obraz krajiny, která vlastně zabludila.

Velká častej krajiny vlastně zabludila, oni mají, oni přežívajú paniku, že nevědí, a čo se o nich, okolo nich děje.

A to vyvoláva hneu, ta panika, to vyvoláva frustráciu, ktorá se obracia pred všetkým voči západným elitám tej krajiny, kterým hovorí a vlastně věci, které oni nechcou počut.

Oni nechcú počuť, že slovenskou má byť súčasťou už širšieho celku, že slovenskou má brať niejakou zodpovednosť za svojich susedov, alebo za prípadne za tú vojnu na Ukrajine, nič z toho nechcú počuť. Heger Čaputová, minister obrany nať, minister zahraničí, a to sú všetko ľudia, a ktoré dnes idú vlastne v protismer, proti vôľe väčšinovej populácie na Slovensku.

Zvonku to vyzerá možno pre mnohých chvátasticky, v Bruseli veľmi oceňujú slovenskú vládu a Zuzanu Čaputovú, na v Kyjeve ju oceňujú, no len problém je, že v neocenia väčšina slovenskej populácie.

Ale chcem len poukázať na jednu vec, ako sa vlastne celý náš národ, celá Európa a svet dostal do marazmu.

Pretože do vedúcich funkcií, či v štátoch, či v obciach, sa dostávajú ľudia, ktoré ľudia majú za hlupákov, za zbytočných, len na ovládanie a toho, čo je svojím spôsobom dosiahnu. Mám rád takéto rozdelenie na vyspělejší Česko a méně vyspělejší Slovensko.

Vždycky mě to zavání takovou minimálně nepřesností, někdy je hamlivost.

Zároveň je pravda, že i když v České politice vidíme také příklady toho,

kdyby bylo trochu slepé, chybám, kloní se proti zákonem ujednáním, opravdu vímska loupů, které by podle mnohých měli odchodu těch politiků z politiky

a oni pak třeba vyhrávají volby.

I když tohle to známe, tak je pro mě těžko rozklíčovatelné, jak člověk, který opravdu nastolil takové kryma, ve kterém prostě mafiáni mohli ovládnout takhle hluboko strukturu celého státu, může být na prvním místě před volebním průzkumem.

Je to něco, co se mi prostě těžko chápe.

To vypadá jako někdo, kde by mělo být prostě životně odebsaný, ale ti Slováci a Slovenky ho odebsat nechcú.

Já jsem slyšel o tom nějaké rozhovory, možná jste je to říkal i vy, že vlastně Fico razil, ano mi možná kredeme, ale vy budete mít klid.

My jsme stabilní.

Možná tady budem nějak někde se něco krástel, to se vy nestarejte.

Tady máte chleba.

Je tohle to, co dál a dál funguje a co by mohlo teoreticky rozhodnout i ty podzimní volby.

V podstatě si to povedali poměrně správně. Robert Fico v něčem pokračuje v politice Vladimira Mečiaru a pokračuje v politice normalizačního československého husákovského Kouského.

To znamená společenská dohoda, vy nebudete moc vykřikovat, co se tu děje a my vám zabezpečíme chleba.

To znamená, budete mít dostatek na to, abyste se naopak nemuseli búrřit, abyste nemali pocit, že někteří vám příliš ve laberie.

To znamená, a to je velmi hanebná společenská zmluva, kterou já si ještě pametám a je z normalizačního období.

V tomto se vlastně slovenskou z toho nevímanělo na rozdělání České republiky.

Toto nije o vyspělosti a méně vyspělosti, ale to je o úplně jiných očekáváních od života.

A je to zároveň o tom, že české země mali nějaký typ právního státu už v 19. století.

Už v čase Habzurské monarchie. Uhorsko také nebolo.

A po 18. roku, keď množstvo Čechů vzdělaných lidí, často lékařů, policajů to přicházejú na

Slovensku,

tak velkrát byli zděšeni z toho, že s mnohi slováci vtedy nerozumeli, že co všetko vlastně naplňa ten obsah právný štát.

To hovorím práve, pretože češi to mali zažitě nepoměrně dlhše jako slováci, a v tomto zmysle slováci v tom ní je su sami.

To je totiž to už uhorská čas monarchie, ktorá byla velmi jiná oprotitej riaděnej zvědne.

A my jsme si to vlastně, keď jsme vytvárali Československou v 1918. vůbec nevedomovali teda naši predkovia,

že ten rozděl může zohravat v budoucnosti významnou ulohu.

A on vlastně zohrava ulohu aj dnes. Robert Ficov svým způsobom funguje,

jako to, co sa v Slovenčině volá, to je vlastně z Maderčiny, mi mohlo hodil, v vici Špán.

Ej, to je ten nedotknutelný městný líder, který může vlastně v regioně robit čokolovek.

Majíba jednu povinnost. Musí ten v podstatě bezbráný lód ochránit před nějakými nájasníky zvonku a před tyi obrovskými volami, ktorej sa môžu do krajiny privalit z toho nepriateľského, nepriateľské cudziny.

A agon toto zabezpečí, tak může vlastně robit čokolovek. Právný štát vlastně neexistuje.

A já teda musím být, že já vlastně velkrát to asi by som nemal komentovat politiku v inom štátě, v tomto přivede České republiky.

Já som viděl, jako bývali premiér Babiš sa vlastně správval velmi podobně v České republiky, a nechápal, ako je možné, že mu to vlastně neprechádza, lebo na Slovensku by mu ten typ správvaně přešel úplně bez problému.

Lebo mimochodom to, čo Babiš vlastně to, z čoho ho obviňovali, alebo to, s čím byla nespokojnost s ním,

ze strany jednej části České populace, to na Slovensku by bolo vnímame, ako v podstate folkloru.

Ano, to znamená, nějakých pár milionov, někde uliatých z Eurofondou, to je vlastně směšná záležitost.

To zjavím, že to vzně velmi cynicky, ale to presně dokresluje ten skutečný rozdíl mezi Česko a Slovenskou republikou.

On je skor, by som povedal, kulturny. To nije o vyspělosti, ale nevyspělosti,

protože Slovenskou může v budoucnosti být bohatým štátom, ale kulturné vzorce správvania, ktoré má teraz,

si bude ní zosebou zrajme ještě několik generáci. A to je to, čo nás naplná istou skepsou,

že je velmi otázné, že či Slovenskou dntu a teraz má na to, aby bolo západným, slušným štátom, který má naozaj kvalitný právný štát.

Mluví to o nějakém kulturním rozdílu a o tom, že není jisté, jestli Slovenskou má na to být tím západným štátom.

Fy co dlouhodobě hraje špinavou politickou hru, utočí na nízké pudy, vyhrožuje, straší.

To je něco, co známe taky, ale jemu to opravdu vychází. Slovenskou na to očividně sliší.

Zároveň tedy, jak jsme říkali z těch dát, víme, že Slovenskou je nakloneno tím autoritářským režimů Vladimira Putina.

Já to fakt říkám s těžkým slodcem, protože i když jsem se narodil po revoluci, tak slováky vnímám jako vopravdu bratry a sestrio.

Jak moc realní je scénář, že se to Slovenskou vydá opravdu jinou cestou, že její čeká, řekněme, tam maďarská cesta.

Rozumíme si, jak moc je to v tuhle chvíli možná realita,

protože o tom jsem luví, o tom jsem luví dlouhodobě, ale jak moc se ten moment teoreticky blíží. No a teraz budeme na těžlu zprávu a dobru zprávu na tu to otázku.

Najprútázla, do mě vám se, že Slovenskou je situáci, v ktorej se nevyhne tomu, aby různý ľudě, a to nemusí být iba Robert Víco, to můžu být viacery tou, to můžu být i generální prokurato Žilinka a mnohy další, neponorili Slovenskou do vážných problémov, které v koněčnom dosledku budu znamenat aj pokles jeho životnej úrovne. Já je som dnes takmer přesvečený, že Slovenskou smeruje, tak tímte smerom ide, a je bude velmi těžké tomu zabranit.

Ale teda jsme mají dobrou správu.

Ovládnutě Slovenska v tej podobě, ako sa Orbánovy podrelo ovládnut, maderskou bude nesmírně těžké.

Slovenskou je iné a vždy bolo.

Ani Vladimír Mečiar, který vedel byt nesmírně brutálny v některých momentoch, neuspel a neovládol tu krajinu.

Nepodrobil si občianskou spoločnosť, nezničil slobodné média.

Ta krajina má svou zvláštnu dynamiku, která, kde lidi mají tendenciu si neubližovat.

To je vlastně větě peroutka, kdy si hovoril taky sklamaný v něčem,

že Slovenskou to je prostě velká krčma.

Oni všeci spolu si týkajú, oni spolu pílí,

oni sa poznají, oni si nechci ubližit.

Když přijdu k nám do Prahy, tak se ohovárāju, jsou na seba velmi zlí,

ale potom, když my jich vidíme v těj Bratislave, tak zrazu všechno je nějak jinak.

Čiže inými slovy, to tato tribalna v něčem kměňová atmosféra krajiny,

ktorá mimochodom hovorí o silné tradicionality a v tomto zmysle je to naozaj velmi demoderné, tak neprospěva tomu, aby krajina byla právným štátom, aby byla západným štátom, aby byla i úspešným štátom.

Ale zároveň je velmi dobrá v tom, že znemožňuje někomu naplno ovladnotit krajinu,

protože práve, protože sa všeci poznají v tej krajine,

že mají různé společné závuji a že je vlastně taky ten společný závuji neubližitci.

My Slováci si neubližíme, nechajme to na jiných.

Vlastně podvlachli ty mydéologiám, to je ich problém, to nebude náš príbech.

Toto je ta dobrá správa, ale znovu,

a keď sa toto všetko bude a Slovensko nejako sa vymaní,

já verím, že sa vymaní z toho obdoby a ktoré nás čaká,

v rámci jedného alebo dvoch volebných období,

len čo potom, ako v krajine, kde vládne táto tribalna atmosféra,

už nejdu z nej urobiť západnu krajinu. A toto je prostě otázka,

ktorou dnes skladu nástul západné elity slovenské, ktoré su vlastně v menšinu.

Oni jsou, zase ní jsou úplně zanebatelné, ale vlastně nikdy nemaly većinu

a dnes velmi cítelně stráce v podnohami.

Říkáte západní elity, protože ja na tím přemýšlím takhle.

V Česku jsou taky poměrně silné, dezinformační a dezinformované proudy.

A já vždycky narazím na to, že ta část společnosti, co se vnímá jako demokratická nebo

demokratičtější, nakonec přistoupí k nějakému odsudku.

Vhodně rezolují slovo desolát, desoláti. Jo, ty desoláti plní nám městi.

Jak se upozorňuje na úpadek ve společnosti, aniž by ste k ní byl povíšenecky?

No, toto jste trafili, jako hovorí a slováci, kliněc po hlavíčke.

Já o tom hovorím dlho a častokrát zlíhávám, lebo hladám způsoby,

jako lidi upozorní na to, že krají na nejde dobrým smerom.

My totiž to žijeme velmi zvlášné obdoby. Já teraz nemyslím na slovensku, ale celá Evropa, možná i celý svět,

vdaka digitalnej revolúcii, vdaka technologickým zvenám, nám se uľahčuje život v nohych ohladoch.

Máme k hvalitu života, ktorou naši predkově nemaly.

Ale zároveň v tom místom čase sa prudko horsší kvalita života,

ktorou sada merať iba v nemateriálnoy podobe. V takomto obdoby sa vlastně na úpadok krajiny upozorňuje nesměrně těžko.

Když začnete používat čísla, tak vždy vás někto upozorní, že nějste korektný.

A povědějte, že akej má hdp na obyvatela krajina. Tak vás upozorní, že to nije důležité, ale že je důležité hdp prepočítane na paritu kupnej sily.

Iný prídu, ako já a povedě, ale dělako důležitéjší je index ludzkého rozvoja.

Potom přijde někto ešte intelektuálnější a povědějí najdůležitější je index štastia.

A tak dalé, problém je, že na Slovensku ten úpadok začna být cítit aj po věciach, v kterých jsme ho necítiti ještě před několikými rokmi.

Dám vám příklad, před pár tyžnami se vykolajilo pendolínov Žiline, lebo pod ním prostě praskla kolajnica.

A pomerně frustrovaný majitelia z Prahy napísali železniciam slovenské republiky List, v kterom prostě velmi nediplomaticky povedali,

že už toho mají plné zuby a že nechci láskavo Slováci deutu infrastrukturu do poriadku.

A věte, že odpisali zo železnic slovenské republiky, nev to by čakał, že budu frustrovaný, alebo že zautočia,

napísali dráhy pražské kolegovia, máte úplnou praudu, my sa velmi hambíme, ale my prostě nemáme peniaze, lebo my nemáme z čeho investovať.

A takýchto informáci, já to i ba, preto dávám, lebo to je prepojené s tou Prahou, takýchto informáci slovenský občan dostává 3 až 5 dědně,

jako přestávají věci viditelně fungovat. Naozaj, že ta krajina sa dostala nahranu, za ktorou je bát.

A velmi citlivoto vnímají už aji lidi, a ktory vlastně politike nerozumuju.

A teraz, naozaj je problém, ako lidi upozornit na to, že to, co je pre Vás důležité, je zdravotnictvo, školstvo,

veď vy to sami v obisku moho vere neměny hovoríte, ale potom si to od tých politikov nepýtate, vy na nich neklačíte.

Na plus, a to je ten pohlad sociologa, je velmi otázné, ako vy možete vlastně upozornit lidi na to, co jich čeká, keď vy větě nějaké megatrendy světové rozklíčit, větě jich pochopit,

a z vlastějtej populaci to začínate hovorit, ale ona to neberuje. V pospandemickom světě, dám příklad,

jsume mnohy hovorili, že mysli už do sveta, ktory byl pred pandémijou, nevrátíme úplně v té jisté podobé, ako s ve vňom bolit.

Ale tak toto većina lidi nechce. Ludia se chcůvrace přesně do toho obdobia, v Amerike chců,

lidi, ktorý volia Trumpa, urobiť Ameriku great again. To je otázne, že či ona taká bola vždy, a prečo dneho prestala byť,

ale oni tuž jasna vrátiť do sveta, kde, ako sa hovorí, veci dávali, ešte zmysel, mali nějakou logiku. Obrovské množstvo ľudí má pociť, že to stratilo logiku, ale ako ich vlastne povedať, že tá politika štátu, ktorej sú momentálne, vedú chstagnácii. A my to dnes na Slovensku vidíme veľmi jednoznačne.

Je to tak, pretože tá skupina obyvateľov sa musí naslouchať, pretože bez toho to nepôjde.

Ale zároveň nechce sa nikdo legitimizovať to, čo hovorí veľmi často, pretože napríklad pro ruská a nepotreba agresívni.

Rozumíte, to je vlastne tá veľká otázka, ako sa spojenci nějaké elity neuchýliť k tým dezolátum, ale zároveň jasne pojmenovávať kam patríme, aká sú rezikatej, jiné než demokratické cesty a tak podobne.

A tu lor pověď asi nikdo nezná.

Je to, pokusou je vela. Moj prijateľ Andrej Bán v časoch, keď sa fašisti dostali do parlamentu, objehľ celé Slovensko

a chcel diskutovať z ľuďmi na lokalnej úrovni, veľmi často mu tam chodili práve ľudia a podporujúci Mariana Kotlebu.

A on im hovoril, větččo, diskutujme o čomkoľvek, máme ba jednu jedinu podmienku. Vždy to musí byť slušná debata a nesmēj nikto nikoho stigmatizovať.

No a treba povedať, že jim to vychádzalo a odpotom hovoril, tak nikdy nepovedal, že věžno tak boli to simpatické ľudia a oni va povedal,

nie, my sme vyšli podiskusi s tými to podporovateľmi fašistami a ukázalo sa, že oni sú skor stratěmi. Oni vlastne nevedí, a čo sa okolo nich dēje.

Že to bolo vlastne jako stej pesničky od Ameriky. Something is happening and you don't know what it is. Do you, Mr. Jones?

Nejprostě, ty ľudia sú sa vlastne stratili v osvětě okolo seba a na populisty a případně extrémisty vlastne veľmi šikovně chytajú do tých zparov.

Že teraz vlastne iba otázka, prečo vlastne tá demokratická politika nevě urobiť to, aby zabránila vlastne svoje dehonestácii v tomto zmysle.

A znovu, keď fašisti prišli na slovensku v moci 1. krát 2016, já jsem hovoril něco, co sa některým nepozdávalo.

Já jsem hovoril, no ale větě, prepačte, oni si to vlastne zasluže, aby volí v parlamentě.

Oni celé roky v ruralnom prostredí, v tom tzv. zabudnutom slovensku,

se ukazovali v momentov, kedy tam štátna správa nebola a vy, jako demokratické politici, si tam těžné boli.

Prišli povodne na hore hroni a tým starým ľuďom zrazu pomáhali sval na tých chlapci v zelených tričkách.

A tyhle dělá se to zapometali.

Ní slovensku nije ani prvání posledná krajina, kde radikálne a extremistické skupiny jednoducho využívajú zlihaní a demokratického režimu.

Ale ten demokratický režim přece je práve preto demokraticky, že se by se malo vědět učit na svojich zlihaniach.

A tak to, a i koniec koncům v nohy krajinách, je.

Na ukazuje se, že na slovensku to poučenie pre seba nevíme vyvodit, že zátěl jsme v tom zlihalí.

My se tu o Robertu Ficovi a jeho smeru bavíme jako o velkém reziku pro slovenskou demokracii, kterým bezpochyby mnoha o hledech je.

Fakticky tak je.

Proto si to i dovolím říct.

Zároveň je napadá, jestli mu právě ta debata vedená jednoznačně antificovské, ne nahrává.

Jestli z něj nedělá mu čedníka.

Ně, áno to je dobrá otázka, ale zátěl nije.

V tejto chvíli nije Robert Ficovi, co sa momentálne vezi je na volné hnevu.

Je člověkom, je politikom, který je schopný prebúcať aj nevoličou,

co sa evidentně zátěl slovenským demokratom vŭbec nedarí.

Mám vážnou pochybnost, že čista jim to vŭbec může podariť,

protože práve v čase na akumulovaného hnevu jsou úspěšný.

Vždy a všade, všade v osvětě, radikália extremistí a rôzne typy prípadné populistou, ale skvorti radikália extremistí.

Nije, zátěl nemá tu nálepku martíra,

protože koniec koncou ani odzaj vlastně snaží vytvárať,

ale tu by som byl vlastně, musím pověděť, paradoxně na strane,

lidi, ktery nepodlachli tomu tej retory ke smeru,

že kriminalizujú nás.

Toto opakuje totiž to smer na každý tlačovke,

kriminalizujú nás, robí a z nás,

které jsou niedemokrátí, a my přece vždy jsme,

naopak my upozornujeme, nak přešla by tejto vládné garnitury,

Matovičovsko, Hegerovskej.

Ale takže ono to vlastně Robert Svica to zoseba robi,

ale zátěl mu to moc neprešlo.

Co ale pozor nemusí tak byť počas vrcholiacej kampanie v letě

a hlavně v septembri tohoto roku,

nepohyně Robert Svica bude to chci jeť využít.

A podary tam by ja by som nebo až taky optimista teda z jeho pohladu.

Hostem studia N. byl sluvenský sociolog Michal Vašečka.

Pana Vašečka moc vám děkuju.

Nějte se dobře na Svedanou.

Pěkně zapozváně do počtuť vŭsetkým.

Pěkně se týká všeobecné zdravotní pojišťovny.

Podle zjištění deníku N. stíhá šefa společnosti Total Service Báclavanováka.

Ten ovinění odmítá.

Prezident Petr Pavel navrhne senátu za ústavního soutce profesora práva Jana Wintra.

Ocenil jeho zkušenosti s akademické sfery i renome v odborné komunitě.

Ruská stíhačka Loni odpálila řízenou střelu

a čínskému výzvědnému letounu RC-135 v mezinárodním vzdušném prostoru

vedli dva členitele Pentagonu.

Loni se mluvilo jen o incidentu s řízenou střelou,

ne o útoku na zaměřené letadlo.

A čínský minister obrany Lišang Fu navštíví od 16. do 19. dubna Rusko a sejde se s vojenskými činiteli.

Informovalo o tom čínské ministerstvo obrany.

A na závěr je ještě něco, co mě zaujalo a možná by mohlo i vás.

Všimný jste si někdy těch zajetých nezdravých otravných vzorců, které produkuje tradiční televizní produkce.

Geové, nejlepší kamarádi ženských postav,

používají stejná gesta, řeší stejné věci

a jsou jenom karykaturou prastadých přežitých skratek o kvír lidech,

ženy jako sekretářky, přecitli velé holky,

které dělají kafička šéfům a řeší samé ptákoviny,

lidé s duševními nemocemi jako blázni a nebezpeční šílenci.

Těchle otravných stereotypů si všimla i česká televize.

A je moc sympatický, že nechala vzniknout zábavné dokuséry televize,

ve které, jak název napovídá, dělá revizi svojí vlastní

a samozřejmě i další televizní produkci.

Upozorňuje na to, co všechno televize vyplodila za nesmysli

a jaký vliv to může mít na společnost, fakt z toho mám radost.

Televize, jich vysílání, to je můj dnešní tip.

MADE BY FIRE

Od 17. listopadů v uměleckoprůmyslovém muzeu v Brně.

Projekty je realizován za finanční podpory Evropské unie.

Více na Made by Fire EU.